

L'audiovisual no serveix res millor el sistema d'ensenyament sinó per reemplaçar-lo així en preguntem. És possible de parlar de readaptació del sistema ensenyament sense modificar l'espai, l'arquitectura, les eines? És possible de readaptar els objectius sense modificar els programes i els mitjans d'aprenentatge?

Es parla de tecnologies de TV i radio educativa. En altres països d'ordinadors i microprocessadors és a dir que el magnetisme, el video-disco connectat al ordenador i gràfic al microprocessador donarà al alumne les possibilitats de ser un gran consumidor de productes pedagògics culturals. (Aparentement a Orient Mitjà)

Exemple -

Per realitzar qualsevol emissió radio, TV, o més educativa per l'alumne de recerca - la recerca de documentació que no l'ompleix a la classe. Per aquesta emissió el mestre donarà informacions històriques, geogràfiques, econòmiques, polítiques, socials i altres. El que importa en aquest cas és tota la etapa de la realització del producte pedagògic i perquè tingui capacitat de decidir i wordings. Reconeixem que s'aprendrà més en aquest sentit gran donant els sentits estan implicats directament. L'aprenentatge és més fàcil quan es demana la participació a l'elaboració de missatges pedagògics que quan es tracta de mirar i escoltar passivament.

L'audiovisual a l'escola no canviaria res si seguim tenir el mestre d'un costat i l'alumne de l'altre, que el mestre ho fa de saber tot i l'alumne tot ho ha d'aprendre. El mestre té la referència del programa oficial que dirigeix la realitat en la societat cultural del lloc on es mouen els alumnes per tant l'audiovisual utilitzat en aquest context no modificarà l'escola ni provocarà el procés d'obertura a l'exterior que tots volem. El problema de la utilització del audiovisual a l'escola no és un problema tecnològic però sí de l'associació d'alumnes al procés de realització de decisions i animació dels productes pedagògics.